

بیر و ریه کا نی فقهی کی گووم ۱ - (32) . . ش ما بار وانی

بشی سی و دوو

خودایه، ئو هاوس رگریه مانگ کی نه خای نهت و کیژک ته باق بدرت.

کاتی خو نندی فقیاتی زار جار دچوون ئوی بی زمانه
عشایریه که دهن: ژنمان له خکک مار دکرد.

جا ئهمی فقهکان ئو دهمی ملاکان له جی خیان دیان ناردین له
ژن مار کردن، پیان دگوتین: مام لهی نهکن له کرهی ژن
مار کردن کهی (چونکه مای تر هه بوون دیانکرد. عیب نه بت)، ئو
ملایان لهی ئهمیان دنارد، دیانگوت: نا کاکه عیب، مام
نهکن. بام بهن: ئهگر وکو خات و دیاریه که شته کمان بدنه
ئو خوا نه بیر. به کورتیه کهی گشته دهم، بام گشته و نا. جا
هه موو جار که دهن یشتم به پرسی هاوس رگری، بهینی خمان بیت،
پنجا هه زار کم و ورد گرت.

جا به و به نه یو، ئو ره ژکی چوم "مسیف سه لاه دین" که کم له
کوکه مار بهی، له سه ره تایی چوون کهم، تا مار بهینه که ته و او بوو،
هه ر بیر و خیم لای په نجاه زار دینار کهی بوو. له دهی خیم
د مگوت: واهی ئو ما چور و دهو م نه دیارن و په ده چته
زیاتریشم بدنه. به داخو وکو کورد دهن: تاش له خیمه که و
تاش وان له خیمه کهتر! تخریه کهی ئو به ویزدانان، نه که هه ر
پنجا هه زار که، بگره یکه دیناریان نه دام. به واه که پهی ته که
چووم و خفه تم خوارد، له توو ییان خیم د خواردو و خنجه رت
له دابام خین له له شم نه دهات. له دهی خیم و به نهی یکه دنیا
دووعام له کو و که کهی کرد و گوتم: خودایه ئو من که راتیه کم
کردو مارم کرد، بام بهی ئو هاوس رگریه مانگ کهتر
نه خای نهت و کیژک ته باق بدرت.